Czytania: Dz 11, 21b-26; 13, 1-3; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6; Aklamacja Mt 28, 19a. 20b; Mt 10, 7-13

Pierwsze czytanie mówi nam kim był Barnaba. Autor Dziejów Apostolskich opisuje go krótko: „był człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Św. i wiary". W NT dobry człowiek to człowiek, który „z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro" (Łk 6:45)", to człowiek, który ma wyczucie sytuacji wie, jak się zachować, sam czyni dobro i zachęca innych do dobra. Człowiek pełen Ducha Świętego, to ktoś taki jak św. Szczepan, pierwszy męczennik. O nim też tak pisał w Dziejach św. Łukasz, że to człowiek wierny Chrystusowi, i pełen miłosierdzia i przebaczenia dla innych, człowiek wiary, to człowiek nie śledzący mechanicznie jakiś system wartości, ale będący w żywej relacji do Boga, mający zaufanie do Chrystusa, zaufanie do Boga, zaufanie wobec poruszeń i natchnień Ducha św.

Prośmy Pan Boga, aby dał nam tyle łaski, byśmy i my mogli stać się takimi ludźmi i aby o nas mógł ktoś powiedzieć, że „był dobrym człowiekiem, pełnym Ducha św. i żywej wiary".

o. Wiesław Jonczyk SJ